

**Програма підвищення кваліфікації
педагогічних та науково-педагогічних працівників для роботи у закладах освіти**

Програму підвищення кваліфікації педагогічних та науково-педагогічних працівників розроблено відповідно до ст. 51 Закону України «Про повну загальну середню освіту», Постанови КМУ № 800, Постанови КМУ № 1133, Концепції Нової української школи та стратегії реформування освіти в Україні

Розробник	Громадська спілка «Католицька освіта»
Автор	Ірина Максименко, о. Петро Майба
Найменування	«Формування психологічної та духовної стійкості шляхом ціннісно-орієнтованого підходу й супроводу в освітньому процесі»
Цільова група	Педагоги загальноосвітніх, професійних і дошкільних закладів освіти.
Мета	Підвищення кваліфікації педагогічних працівників закладів дошкільної, загальної середньої та професійної (професійно-технічної) освіти щодо покращення стійкості (резилієнтності) учасників освітнього процесу; формування психологічної компетентності у поєднанні з духовним самовдосконаленням шляхом ціннісно-орієнтованого підходу; формування поняття духовного супроводу усіх учасників освітнього процесу під час та після війни для забезпечення соціально-емоційної стабільності педагогів та здобувачів освіти.
Форма підвищення кваліфікації	Очна/Очно-дистанційна/Дистанційна.
Напрямок	Формування і розвиток професійних компетентностей (фахових методик і технологій); використання інформаційно-комунікативних та цифрових технологій в освітньому процесі; розвиток комунікаційної, інклюзивної, управлінської, емоційно-етичної компетентностей
Зміст програми	Модуль 1. Формуємо стійкість. Нові маршрути – для нових умов 1.1. Вступ. Нові маршрути для праці з дітьми, батьками та освітянами в нових умовах.

	1.2. Інтеграція. «Два факти й один фейк». 1.3. Мінілекція. Внутрішня стійкість – здобуток людини, яка усвідомлює свої цінності та досягає їх. 1.4. Практична вправа. «Мої цінності». 1.5. Мінілекція. Ціннісне спрямування – компас під час бурі. «Інгредієнти» психологічної стійкості. 1.6. Практична вправа «Екстремальне навчання». 1.7. Праця в групах. «Творчий конспект». 1.8. Ділення. «Три найважливіші речі». 1.9. Підсумки і обговорення подальших планів. Фіксуємо здобутки.
	Модуль 2. Стабілізація і шлях до відновлення стійкості 2.1. Вступ. Супровід як мистецтво бути поруч. 2.2. Інтеграція. «Перемога через поразку». 2.3. Мінілекція. Стабілізація психологічного стану: бути там, де ти є. 2.4. Практична вправа. Вправа для стабілізації «5–4–3–2–1». 2.5. Праця в групах. «Скарбничка добрих історій». 2.6. Практична вправа. «Шлях до мети». 2.7. Активізація теорії. Перегляд фільму «Життя прекрасне». 2.8. Дискусія. Перехід до обговорення фільму. 2.9. Ділення. «Три найважливіші речі». 2.10. Підсумки і обговорення подальших планів. Фіксуємо здобутки.
	Модуль 3. Розпізнавання тривожних станів. Ознаки розладів 3.1. Вступ. Тримаймося разом. 3.2. Інтеграція. «Мої емоції. Три питання». 3.3. Мінілекція. Види й ознаки розладів психіки й поведінки. 3.4. Практична вправа. «У фокусі». 3.5. Праця в групах. Способи допомоги в різних ситуаціях. 3.6. Ділення. «Три перемоги». 3.7. Підсумки і обговорення подальших планів. Фіксуємо здобутки.
	Модуль 4. Антикризова педагогіка та емоційна

	грамотність 4.1. Вступ. Формуємо повагу до потреб внутрішнього світу. 4.2. Інтеграція. Розмова про важливе. 4.3. Мінілекція. Антикризовий підхід: педагогіка партнерства як педагогіка стійкості. 4.4. Практична вправа. У чому полягає партнерство в роботі з дітьми? 4.5. Мінілекція. Емоційна грамотність та емоційний інтелект. 4.6. Практична вправа. «Щоденник емоцій». 4.7. Праця в групах. «Словничок емоцій». 4.8. Ділення. «Три найважливіші речі». 4.9. Підсумки і обговорення подальших планів. Фіксуємо здобутки.
	Модуль 5. Формування духовної стійкості у складні часи 5.1. Вступ. Віра і психологія. Зв'язок між психологічною і духовною стійкістю. 5.2. Інтеграція. «Проба на стійкість». 5.3. Мінілекція. Кризова комунікація й духовна зрілість. 5.4. Практична вправа. «Лист стійкості – у майбутнє». 5.5. Мінілекція. Перша психологічна допомога та стабілізаційні психологічні техніки. 5.6. Практична вправа. Матриця Ейзенхауера. 5.7. Праця в групах. Колесо балансу. 5.8. Мінілекція. Кризова психологія і психологія травми. Тести для визначення тривожних станів. 5.9. Практична вправа. «Повернути контроль». 5.10. Ділення. «Три найважливіші речі». 5.11. Підсумки і обговорення подальших планів. Фіксуємо здобутки.
	Модуль 6. 6.1. Вступ. Психологія і духовність під час війни. Оновлення духовності у кризовий час. 6.2. Інтеграція. «Сильні, бо вільні». 6.3. Обговорення. Формування плану життя і кризовий час невизначеності: практичний вимір. 6.4. Практична вправа. «Мій життєвий проєкт». 6.5. Праця в групах. «Час перспектив».

	6.7. Ділення. «Три перемоги». 6.8. Підсумки і обговорення подальших планів. Фіксуємо здобутки.
Обсяг	30 академічних годин або 1 кредит ЄКТС
Перелік компетентностей	• Психологічна компетентність. • Емоційно-етична компетентність. • Критичне мислення, здатність логічно обґрунтовувати свою позицію, ініціативність. • Педагогічне партнерство, здатність співпрацювати з іншими учасниками освітнього процесу. • Мовно-комунікативна компетентність. • Інноваційна компетентність. • Інклюзивна компетентність. • Організаційна компетентність.
Основні завдання	1. Ознайомлення з концепцією психологічної та духовної стійкості, процесів їх формування. 2. Удосконалення практичних навичок щодо набуття й формування психологічної та духовної стійкості шляхом ціннісно-орієнтованого підходу. 3. Формування поняття емоційної грамотності в учасників освітнього процесу. 4. Показати зв'язок між психологічною і духовною стійкістю, особливо у кризовий час. 5. Розкрити антикризовий підхід педагогіки партнерства як педагогіки стійкості. 6. Ознайомлення з основами психологічного консультування, першої психологічної допомоги та стабілізаційними психологічними техніками, духовного супроводу. 7. Оновлення духовності у кризовий час, формування якісної комунікації в освітянських спільнотах.
Очікувані результати	Після проходження курсу учасники зможуть: • враховувати фізіологічні, соціально-емоційні, вікові, духовні особливості учасників освітнього процесу; • створювати ефективну комунікацію та співпрацю у колективі; • орієнтуватися в ціннісних підходах, які сприяють оновленню внутрішньої стабільності та окреслюють нові шляхи для праці з учасниками освітнього

	процесу у воєнний та післявоєнний час; • знаходити взаємозв'язок між духовним та психологічним станом в людині; • надавати духовно-психологічний супровід особам, які опинилися у кризових обставинах; • розуміти важливість поваги до потреб внутрішнього світу іншої особи та потребу емоційної грамотності; • знати у чому полягає суть антикризового підходу педагогіки партнерства.
Викладачі	о. Петро Майба, Ганна Зварич.
Документ, що видається після підвищення кваліфікації	Сертифікат